

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Re pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserter) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 136.

V Ljubljani, v petek 16. junija 1893.

Letnik XXI.

Iz davčnega odseka v državnem zboru.

Dunaj, 15. junija.

V današnji seji razpravljali je davčni odsek o onih paragrafih in nasvetih, katere je pododseku v posvetovanje in poročanje izročil.

K § 192. je, kakor že poročano, stavil poslanec Robič predlog, da se ima pri odmerjenju osebnega davka vzeti za podlago triletni obračun in ne le dohodek iz prejšnjega leta. Kakor že poročano, je pododsek g. Robiča predlog sprejel in ga torej danes celemu odseku tudi nasvetoval.

Proti temu predlogu govoril je poslanec Šuklje ter dokazoval, da bo kmetski gospodar v letu, ko je imel dobro letino, lahko tudi po progresiji nekaj višjo svoto plačeval, zato bo pa v letu, ko ni imel nič čistega dohodka, tudi povsem oproščen osebnega davka.

Poslanec Abrahamovič zagovarja pododsekov nasvet in poudarja, da je pododseku bilo vodilo pri sklepanju tega nasveta vzgled ali način, ki velja na Pruskem v tem oziru in ki meri na to, da se tudi zgube morajo všteti. Če velja ta olajšava na Pruskem, zakaj ne bi veljala tudi pri nas, toliko bolj, ker se ogromna večina prebivalstva peča s poljedelstvom, za katero je velike važnosti, da se tudi njegove zgube vračunajo pri proračunanju dohodkov njegovih.

Poslanec baron Dipauli se pridružuje nazorom predgovornika in pobija osobito od prvega protigovornika navedeno bojazen, da bi v enakih slučajih, kakor je bil veliki krah leta 1873, mnogo trgovcev postalo nesposobnih, še nadalje plačevati davke, ter bi tako davčni érar, če bi se triletni račun sprejel za podlago, mnogo zgubiti zamogel.

Govornik trdi, da taki slučajji, kakor je bil krah leta 1873, so pač izredne izjeme in nikakor ne morejo veljati za merodajni vzrok, da bi se toliko opravičeni triletni račun opustil.

Predlagatelj tega predloga, poslanec Robič, izjavlja, da bo kratek v zagovarjanju svojega važnega predloga, ker sta že predgovornika gg. poslancev Abrahamovič in Dipauli g. Šukljeju popolnoma ovrгла njegovo trditev, ter v utemeljenje kaže na davčni zakon pruski, iz katerega bere odlomek, ki se glasi iz določil k § 26. dotičnega zakona:

„Ako se pri izračunanju prihodka iz kakšne posamezne gospodarske stroke (n. pr. iz kmetije) pokaže zguba, ima se tudi ta všteti in pri izračunanju odbiti.“

Pri glasovanju obveljal je Robičev, po pododseku priporočani predlog triletnega obračunavanja z veliko večino, ker zanj so glasovali vsi konservativci razven jednega, — Poljaki in tudi nekateri levičarji.

S tem je za kmetijsko gospodarstvo zelo važno vprašanje ugodno rešeno.

Dolga razprava vnela se je gledé § 193., ki se je ponovljeno izročil pododseku, ki naj tudi §§ 208. in 209. ob enem razpravlja in potem stavi določene nasvete celemu odseku.

Ker se tu ravna, v koliko naj se dovolijo olajšave za one rodbine, ki si s svojimi rokami prislužujejo svoj dohodek, sprejel se je tudi predlog, da se o lestvi (ali skali) za osebni davek tudi še le potem razpravlja, ko bo odločeno o olajšavah po navedenih dveh paragrafih, torej o predlogih gg. poslancev Šukljeja, Steinwenderja i. dr.

Vojaško breme.

(Govor slovenskega delegata Viljema Pfeifferja v avstrijski delegaciji dne 14. t. m.)

(Konec.)

Naj bodo še tako vabljive nade na srečno zmagovito vojno, vendar je mnogo bolje, če se mirno poravnajo nasprotja. V interesu narodnega gospodarstva in pomanjšanja vojaških troškov bi se tudi moralo delati na to, katero misel je pred tremi leti v italijanski zbornici poslanec Bonghi sprožil s svojim simpatičnim predlogom, da naj bi se nastala nasprotja poravnala potom razsodišča, naj bi se stvari že vredile z običnimi pogodbami ali pa z razsodiščnimi klavzulami v specijalnih pogodbah.

To je vedno bolj politična in gospodarska potreba, da se ohranimo, ker se težavne žrtve za tako imenovani oboroženi mir v dosežani progresiji ne bodo več nadaljevale, če ne bomo si nakopali primanjkljaja in zagaziti v nove dolgove.

Če trodržavna zveza jamstvo za ohranjenje države in miru — in za tako velja, posebno odkar se je oživila nasprotna zveza mej Francijo in Rusijo in se je tako napravila neka jednakost v vojnih silah — potem ne sme tudi na drugi strani ugonobiti državljana z neizmernimi zahtevami krvnega in denarnega davka.

Povišanje vojaške moči že ne pozna nobene meje. Ni zadosti, da se je v vojske uvrstilo vse za to sposobno prebivalstvo, da se vedno zahteva, da se povečujejo vojske v miru, temveč s tem povišanjem naraščajo tudi hkratu finančne zahteve — posebno v Nemčiji, kjer se hoče vojni budget v enem letu povečati za 60 milijonov, in nekateri tamonjši listi se pritožujejo čez Avstrijo, katera je vojne troške razdelila na več let, da dovolj ne stori za zvezo in da premala oboroževanja v Avstriji Nemčiji ne napravljajo veselja.

Po takih izjavah je podobno, da je človeštvo le zaradi vojne na svetu in da vsa človeška delavnost mora služiti le vojni.

Človeštvo ima pač še drugo nalogo, kakor moriti se.

Vsa Evropa je že vojašnica, dočim na drugih kontinentih velike in male države prav dobro izhajajo in čudovito napredujejo brez militarizma. Tam se izplačuje delo, ker vsak dela za-se, v Evropi pa delala za militarizem in morilna orodja.

Kam bode to pripeljalo?

Trajno to dalje ne pojde. Državni krmilarji, diplomatje sami morajo gledati, da se odpomore. Zakaj bi pa diplomatje ne preudarjali, kako bi bilo mogoče, začeti razoroževanje? Če se hoče, gre vse; toda hoteti je treba in ravno dobre volje mnogo krat manjka.

Državni krmilarji naj pomislijo, če sami ne začno z razoroževanjem, da bodo to storili drugi, in ti drugi bodo socijalni demokratje, katerim militarizem gladi pot. Militarizem s svojo prenapetostjo in neprestanimi zahtevami denarja in krvi bode pritiral tako daleč, da bode dovoljna vsaka rešitev, naj že pride od koder koli.

Tudi rimsko cesarstvo je propalo zaradi prenapetosti militarizma. Pritisk vojaških bremen je bil neznosen, državljani popolnoma izmoženi. Ljudstvo

je pozdravilo kot rešitelje barbare, ki so naredili cesarstvu konec.

Rimski militarizem imel je ohraniti državo, pa jo je srečno spodkopaval po svojem izmoževalnem sistemu, tako da je propala.

Evropski militarizem naj se spominja osode rimskega tovariša in naj se za časa varuje, da ne pride tako daleč, da bi ljudstvu bila vsaka rešitev dovoljna, naj pride od koder koli, bodi tudi od socijalnih demokratov. (Dobro, dobro!)

Prvi javni katoliški shod na Goriškem.

Priredilo „Katoliško delavsko društvo“ 28. maja v Mirnem. (Konec.)*

Po dokončanem govoru g. dr. J. Pavlice, ki je bil prav poljuden in je zelo ugaljal, da so ga vsi nad eno uro pozorno poslušali in dali večkrat svojemu veselju na glas odduška, so vrli pevci še nekoliko peli. Velečastiti gosp. župnik je opozoril občinstvo na dve tablici, ki ste bili pri vstopu. Na prvi je bilo zapisano: Radodarni doneski za slovenske šole v Gorici, na drugi: Radodarni doneski za „Katoliško delavsko društvo“. Vrgli so vsi z veseljem srce svoj „obolus“ po zmoglosti. S tem se je končal prvi javni katoliški shod na Goriškem. Hvala Bogu, poskusili smo vsaj začeti naše ljudstvo poučevati v odločilnih in vevlačnih vprašanjih. Bog daj, da bi se taki shodi med našim ljudstvom ponavljali, da bi bilo naše ljudstvo v resnici omikano, ne kakoršno si bode! Pogum velja!

K temu kratkemu poročilu o veselem dogodku v Mirnem, dodati moram še poročilo o žalostnem obnašanju nasprotne stranke, katere glasilo je „Soča“. Trositi so začeli nekateri glas, da je gosp. dr. J. Pavlica razžalil domače delodajalce.

Dr. J. Pavlica ni izrekel nobene misli in nobene besedice, ki bi mogla žaliti domače delodajalce, ker o njih ni niti enega izgleda povedal. Navajal je žalostne izgleda iz drugih krajev, ter kazal, kaj je prav in kaj ni prav. Ako more „Soča“ in njeni poročevalci povedati eno samo besedo in eno samo misel, ki bi bila lahko razžalila naše poštene delodajalce v Mirnem, bodo preklicali to svojo besedo vsi, kateri so jo, prebravši njeno poročilo, imenovali nesramno dražiteljico našega ljudstva. Če so „Soči“ poročali ljudje, ki o socijalnem vprašanju nič ne vedo, ni tega gotovo kriv dr. J. Pavlica.

Mislimo pa, da je delodajalce in delavce bolj razdražila „Soča“ in njeni poročevalci v privatnih pogovorih, pri kozarcih dobrega vina, kakor pa dr. J. Pavlica, ki se noč in dan trudi in svoje zdravje žrtvuje za narod. Nam se zdi „Sočina“ opazka plod osebne mrznje!

Če bi bil pa kako besedo izrekel, ki ni bila v krščanskem duhu izgovorjena, proti katoliškim načelom, katera bi bila utegnila razžaliti kakega delodajalca, je dr. J. Pavlica gotovo pripravljen preklicati jo, samo naj ga „Soča“ na to opozori! Dokler tega ne stori, veljala bo pred našimi očmi nesramna dražiteljica našega ljudstva.

In kaka logika je v omenjenem zlobnem poročilu goriškega trobila! „Soča“ pravi, da je zadnji govor razdražil delodajalce. S tem hoče očistiti, da to ni bilo prav! Gosp. dr. J. Pavlica go-

*) Po pomoti zakasnelo.

tovo ni mislil grajati nobenega naših domačih delodajalcev, ampak je hotel le pokazati, kaj delajo drugod z ubogimi delavci ter jih opozoriti na velike nevarnosti, ki nam pretijo. Toda, ali je govor, ker ne ugaja delodajalcem, slab in kriv, ni naša dolžnost skrbeti za uboge, stiskane delavce! Ali se ne sme govoriti in opozarjati na gorostasne krivice, ki se godijo našemu ubogemu narodu — saj je naš narod večinoma ubog in delavski — od strani nekaterih tovarnarjev, delodajalcev? Naši domači slovenski delodajalci kaj takega gotovo od nas ne zahtevajo. Ali nimamo merda na Goriškem socialnega vprašanja? „Soča“, kako brani pravice našega ljubljenskega in hlapčevskega naroda. Le pojdite, prisrčni gosp. vrednik, zvečer na sprehod proti Sempetru in videli boste celo vrsto naših domačih deklet iz Renč, Bilj, Vrtojbe, Mirna itd., ki pojdejo iz tovarn. Srečali boste same žalostne obraze, blede lica in vdrti oči! To bodo naše prihodnje matere!

Navadno se po tovarnah ne samo telesno, ampak tudi moralno pokvarijo! In koliko takih slučajev imamo po deželi, kar je g. dr. J. Pavlica vse razločno pojasnil! Kako so v nekaterih krajih nekateri bogatini lakomni, da uboge delavce včasih popolnoma izsesajo, ali s plesi ali vesellicami in z drugimi zabavami! Gosp. vrednik, ako ste zapeljani, Vam radi odpustimo, ali vedite, da gosp. dr. J. Pavlica ni hotel niti od daleč razžaliti naših poštenih slovenskih delodajalcev in da so njegove besede bile za našo okolico potrebne in silno koristne. Nehajte dražiti ljudi proti osebam, ki se noč in dan trudijo za naš stiskani, ubogi narod.

Končujemo: Polni navdušenja za sveto stvar, za svoj ljubljani narod kličemo iz dna svojega srca: Na svidenje v kratkem pri drugem katoliškem shodu! Na delo za narod, da bomo v resnici omikani Slovenci. Vse za vero, dom, cesarja! B.

Davčna preosnova.

(Dalje.)

3. Obrtni davek.

Poleg vpeljave osebnega davka se gre osobito za preosnovo obrtnega davka. Omenjali smo že, da so današnje razmere vse drugačne od onih, kakoršne so bile l. 1812., ko se je obrtni davek vredil. Sedaj so nastale velike obrtnije, tovarne, velika podjetja, ogromne trgovine, železnice itd., česar vsega tedaj ni bilo. Sedajna vredba obrtnega davka pozna le tri razrede, ki so odvisni od velikosti obrta, od kraja itd. In dogaja se, da enaki davek plačujeta dva obrtnika, kojih eden ima trikrat ali tudi desetkrat večji obrt nego drugi, ker oba spadata v najvišji III. razred.

Po vladnem načrtu nasvetovan je bil poseben cenik, po katerem bi davčne komisije imele ocenjevati posamezne obrte. Davčni odsek pa je zavrnil ta cenik in nasvetuje, naj bi se obrtni davek razdelil na posamezne obrtnije, večje, srednje in male. V to nasvetuje osnovo obrtnih zadrug, katere bi imele sebi odmerjeno obrtno-davčno svoto ali kontingent po svoji izvoljeni komisiji razdeliti, oziroma zložiti. Komisije po tem nasvetu tedaj ne bi imele ravnati se po predpisih stalnega cenika, ampak one bi po obrtnih razmerah posameznega obrtnika prisodile vsakemu, koliko ima plačati obrtnega davka. V vsakem političnem okraju ali v mestu, ki ima nad 20.000 prebivalcev, bo posebna davčna komisija, oziroma vsak političen okraj, oziroma večje mesto z vsaj 20.000 prebivalci po poseben davčen okraj. Manjših okrajev ne gre delati, ker sicer ne bo mogoče doseči namena cele preosnove, da se namreč posamezne obrtnije, ki so bile doslej prehudobno obdačene, razbremenijo.

V to je treba večjih okrožij, v katerih se nahajajo vsaj nekatere velike obrtnije, katere so bile doslej premalo obdačene in katere bodo morale pritegniti se k večjemu obdačenju, vsled česar bo mogoče razbremeniti revnije stanove, male obrtnike. S tem, da se je zavrnil od vlade nasvetovani cenik ter da hočejo osnovati davčne zadruge in sicer po tri, tako da bodo velike obrti za-se ločene, se je precej spremenilo. Omajalo se je načelo vladnega načrta, ki je meril na to, da se vsi obrti enega okraja skupno spojeni. Žalibog je v davčnem odseku le preveliko število takih poslancev, ki skrbé preveč za bogate stanove in ki nočejo vedeti za načelo in namen cele davčne preosnove. Res ima ta preosnova namen pravičnejše razdeliti davke, a hkrati hoče tudi nižje, revne, delujoče stanove raz-

bremeniti, kar je v socialnem oziru velikega pomena, da se doseže zadovoljnost revnih stanov ter se jim omogoči pošteno, znosno stanje.

Razdelitev se bo vršila po nasvetu odseka po komisijah, ki je bo nekaj imenoval finančni ministar, nekaj pa obrtniki dotične obrtne zadruge. Res bo minister imenoval svoje zastopnike, toda ti ne bodo pristranski ali preskrbni za državno blagajno, ker komisije bodo imele le svoto od višje osrednje komisije jim oddeljeno davčno med dotične obrtne zadrugičarje primerno razdeliti. Ker pa bodo morali obrtniki dotičnega razreda oziroma dotične zadruge, med seboj razdeliti za celo zadrugo odmerjeno svoto, oziroma ker bodo morali med seboj zložiti, dotično svoto ali kontingent, bodo obrtniki nekako sami skrbeli za to, da ne bo kateri premalo napredoval oziroma premalo obdačen in upati je tudi, da jih bo mnogo toliko vestnih, da bodo pošteno vse izjavili, ker vedeli bodo, da ne bo prikrajšal države, ampak svojo zadrugo oziroma svoje tovariše, ki bodo morali potem primerno več plačevati.

Na mesto sedanjega obrtnega davka, kateremu je pridejan še obrtni dohodarinski davek stopiti ima splošni obrtni davek; torej odslej ne bo več obrtnik imel dvojne davčne pole, kakor doslej, eno za plačevanje obrtnega davka (patenta) drugo za plačevanje dohodarinskega davka (Einkommensteuer).

Celi obrtni davek se bo odmeril za dobo 2 let. Dosedaj je bil obrtni davek neenak, v enem letu se je plačevalo več nego v drugem. Za naprej pa se misli, da bodi obrtni davek določen in sicer hoče vlada vzeti za podlago svoto, katero je znašal obrtni davek v letu 1893. Za vsako leto pa hoče vlada, da ta obrtni davčni kontingent narašča za 2-4% ter utemeljuje to zahtevo s tem, da se vedno množi število prebivalstva, s tem pa tudi število novih obrtov. Dokazuje po posebnih statističnih izkazih, da je znašal obrtni davek l. 1880 15,389.248 gl., l. 1890 pa 19,523.411 gl., torej da se je zvišal za 4,134.163 gl. kar je enako pomnožitvi 26.9% oziroma na leto $\frac{1}{10} = 2.6\%$.

L. 1880 bilo je 712.832 obrtnih davkoplačevalcev, l. 1890 že 817.010.

Vzlic temu se je davčni odsek protivil tej zahtevi vlade in privolil le polovico to je 1-3% več na leto.

Celokupni obrtni davčni kontingent bo torej vsako leto za 1.3% večji in ta celokupni državni kontingent se bo po osrednji komisiji razdelil med posamezne dežele, oziroma polit. okraje.

Ker pa na svetu ni nič stalnega, ampak vse podvrženo menjavam, ni misliti, da bi današnje razmere vedno iste ostale. Tam, kjer so danes cvetoče obrtnije, bo kmalu morda le še malo obrtnij; saj vemo to iz dosedanjih dejanjskih skušenj.

Kje je n. pr. naša nekdanja cvetoča železna obrtnija, kje so nekdanji gorenjski sloveči plavži, kako je propadel nekdanj sloveči mlinski obrt itd.

Nasprotno pa se je velika obrtnija naselila v zadnjih letih v krajih, v katerih popred niti najmanjše obrtnije ni bilo. Železnice odprle so in odpirajo sploh pot novim obrtnijam. Iz teh vzrokov je torej treba skrbeti v novi davčni postavi tudi za te razmere, da se ne bo zahtevalo od okrajev vedno enake davčne svote še potem, ko bo že mnogo obrtnij ondi propadlo. Prav tako pa se bo moralo onim okrajem, v katerih so nastale nove velike obrtnije predpisati večja davčna svota. V to svrhu preskrbljeno je s tem, da bo vso razdelitev vršila posebna razdelilna ali kontingentna komisija, katera bo sestavljena iz 9 članov, katerih tretjino bo zbrala gosposka zbornica, drugo tretjino državni zbor in poslednjo tretjino bo imenoval finančni ministar.

Posameznim davčnim okrajem odmerjeni kontingent pa bo razdelila med obrtnike dotičnega okraja okrajna kontingentna komisija, v kateri bodo imeli večino obrtniki dotičnega okraja; manjšino članov imenoval bo finančni ministar in kakor smo že rekli, se ne bo šlo zato, da se večja svota v prid državi spravi skupaj, ampak le da se primerno razdeli stalno določena ali odmerjena svota; zato bodo ti vladni zastopniki kot skušeni davčni strokovnjaki le v prid komisiji, ker bodo, kakor se nadejamo, nepristransko postopali in svetovali k pravilni razdelitvi. Po posebnem paragrafu imela bo okrajna komisija pravico v posebnih opravičenih slučajih revnim obrtnikom znižati obrtni davek za tretjino ali tudi za polovico, pa tudi resnično siromašne obrtnike kar naravnost oprostiti vsakega davka.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. junija.

Budejeviška zbornica je sklenila, da bo z vsemi oblastmi dopisovala le češki. Doslej je zbornica dopisovala navadno nemški. Budejeviški Nemci so seveda malo nevoljni, da si zbornica upa tako odločno pokazati svoj češki narodni značaj. Zbornica pač zasluži, da bi jo marsikje drugje posnemali.

Mladočeško politiko je pač precej dobro pogodil „Ozas“. Ta list pravi, da Mladočehom ni na tem, da bi kaj pozitivnega dosegli, temveč le na tem, da se utrdi sedanji položaj. S pestjo po mizi v zboru pač ugovarjajo češko-nemški spravi, v srcu pa ničesa bolj ne želé, da se vlada in Čehi odrekó dunajskim punktacijam, da imajo vsaj mahati po kom. Taka politika pa mora ne le politične voditelje pripeljati do bankrota, temveč tudi narodu pripraviti poraz. Besede poljskega lista so resnične, ali žal, da jih češki narod sedaj le še premalo spoznava. Še le nevspehi bodo narod pripeljali do spoznanja.

Nemci za pasivno politiko. V „Reichenberger Zeitung“ je priporočal neki dr. Thurnwald, da Nemci izstopijo iz češkega deželnega zbora. Potem priporoča, da se snide shod nemških poslancev in vseh županov iz nemških okrajev na Češkem. Ta shod bi določil pogoje, pod katerimi bi Nemci bili pripravljeni vstopiti v deželni zbor. Thurnwald misli, da bi tako postopanje Nemcev vsekako imelo silen vpliv. O tem predlogu se v nedeljo posvetuje shod nemške stranke v Pragi in najbrž o njem preide na dnevni red, ker kakaga praktičnega vspeha od njega tako ni pričakovati.

Delegaciji. Ker je vsled mladočeških govorov posvetovanje v avstrijski delegaciji se že precej zavleklo, ni pričakovati, da bi delegaciji končali svoje delo pred torkom. Govori se, da so Mladočehi nalašč svoje govore posebno raztegnili, da se maščujejo, ker so jih bili izključili iz budgetnega odseka. Plenarju pač niso z dolgimi govori dosti pogodili. Če se zborovanje delegacij po nepotrebnem podaljša, imajo naposled škodo le davkoplačevalci, ker se troški povečajo. Največ teh troškov pa zadene Češko, ki plačuje največ davka.

Banket v čast tržaških volilcev je bil te dni v Rimu. Udeležilo se ga je nad sto oseb, med njimi 2 senatorja in 27 poslancev. Bile so zastopane skoro vse italijanske stranke. Govorilo je več govornikov, ki so naglašali pomen te zmage v narodnem oziru, ali so se izogibali dosti govoriti o politiki. Če tudi se pri tem banketu iredentski nazori niso odkrito prepovedovali, vendar že banket sam dokazuje, kakaga pomena je zmaga progresistov v Trstu. Mi drugzega ne želimo, da bi ta banket vladnim krogom odprl oči in Rinaldini res odstopil od namestništva in na njegovo mesto prišel kak general, kakor se že govori.

Srbski radikalni klub se je že konstituiral. Predsednikom je izbral Pasiča. Klubu je pristopilo 123 poslancev. Vsa radikalna stranka je v enem klubu, ali ne vé se pa, če dolgo ostane. Mnogi ne bodo posebno zadovoljni s Pasičevim vodstvom, ker jim je prezmeren.

Ministerski govori. V Franciji se vidi, da se bližajo volitve. Politiki se približujejo volilem in pri shodih in banketih razvijajo svoje programe. V nedeljo je mej drugim v raznih krajih govorilo šest ministrov. Njih govori so mnoge s tem iznenadili, da so laskavo vabili vse, kateri pristopijo republikli. Poljedelski ministar je v Arrasu bil posebno prijazen z generalnim vikarjem iz izrekel svoje obžalovanje, da ne more škofu stisniti roke. V Montiersu je pa pravosodni ministar jako prijazen bil s škofom Bouvierom. Ravno tako je ministerski predsednik Dupny v Albiju se tako laskal nadškofu Fontaneau. Naglašal je celo, da druženje verskega prepričanja z domovinskim čutstvom poslednjega ne slabi, temveč le krepi. Iz vseh teh dogodkov se vidi, da veje neka druga sapa. Večina republikancev spoznava, da ne morejo več hoditi z radikali in socialisti, zato pa z veseljem pozdravljajo katoliške republikance. Nekoliko je že vplival Constans s svojimi govori. Seveda prevelicah nad zaradi tega ne smemo gojiti, kajti pred volitvami se marsikaj govori in obeta, kar se pozneje pozabi. Posebno liberalci so pred volitvami radi jako pobojni, da s tem slepé priproste volilce.

Rusi in Poljaki v Parizu. Jadenkrat smo že omenili, da je francosko sodišče razsodilo, da se papirji umrlega ruskega nihilista Savicega

izročje ruskemu generalnemu konzulu. To je pa vzbudilo silno nevoljo ne le mej radikalnimi Rusi, temveč tudi mej Poljaki v Parizu. Bojé se, če kdo umrje izmed njih, da Rusija dobi njih najzaupnejša pisma. Poslali so v tej stvari peticijo na zbornico, da skrbi, da se v bodoče kaj takega ne zgodi. V zbornici se zaradi tega pač utesne vneti kaka burna debata, ali kaj odločnega se pa ne bode storilo, ker se Francozi tako poganjajo za prijateljstvo Rusije. Nekaj Poljakov in Rusov se vsled tega najbrže preseli iz Pariza v London.

Volitve v Nemčiji so se vršile včeraj. O izidu še ni poročil, ker skrutinij dolgo traja. Po vsej verjetnosti pa včerajšen dan ni bil za nobeno stranko še tako ugoden, kakor za katolike. Kakor se je računalo, je katoliški centum imel popolnoma zagotovljenih 79 mandatov, 32 pa konservativci, 17 socijalni demokratje, 13 Poljaki, 10 svobodomiselnih stranka, vse druge stranke so pa še v večji negotovosti. Oficijski izid volitev se pričakuje v treh dneh.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. junija.

(Novi Savski most pri Smledniku slovesno odprt.) Preteklo sredo se je vršila na novem Savskem mostu v Smledniku velika slavnost. Blagoslovili in slovesno so odprli novi jako potrebni most, ki pospeši in poživlji promet med obema Savskima bregovima, ki zveže po okrajni cesti loški sodnijski okraj s kamniškim, ki dela vsled nove ceste na Cirkno najkrajšo zvezo med Stajarskim in Goriškim oziroma Laškim. Ta most je toraj tudi strateško važen. Dolgo se je živo čutila potreba, da se zveže okrajna cesta iz Škofje Loke na Kamnik z mostom. Brod čez Savo nikakor ni zadostoval; vselej se je ob veliki vodi pretrgala zveza čez Savo; po zimi in spomladi se je pogostokrat promet ustavil, tudi na tedne. Imenitni so semnji v Kamniku, Mengšu, Moravčah, na Brdu in drugod v kamniškem političnem okraju; iz poljanske in selške doline, celo iz Zirov dohajajo radi tu sem na semnje. A kolikokrat se je bil kdo namenil z vozom po okrajni cesti do Save, a zavoljo velike vode čez brod niso vozili in moral je obrniti nazaj in napraviti ovinek skozi Kranj, da je zgubil 4 ure, ali se je podal na Medvode na tovarniški most in po slabi občinski cesti skozi Pirniče po dolgem ovinku zopet na okrajno cesto. Vse te ovire so zdaj odstranjene; most čez Savo je gotov; največja zasluga za to gre slavnemu okrajnemu cestnemu odboru kranjskemu, zlasti njega načelniku, Jožefu Kršiču, posestniku v Trbojah. Vsa čast in zahvala pa tudi sosednim okrajnim cestnim odborom, ki so pospeševali napravo novega mostu. — Od vseh strani je včeraj privrelo prav obilo kmečkega ljudstva, da je navzoče pri slavnosti. Gospodje župani iz vseh bližnjih sosesk so prisostovali svečanosti, iz Kranja se je pripeljal skoro polnoštevilčen občinski odbor z gosp. županom Šavnikom na čelu, iz Loke g. župan Sušnik in mnogo druge odlične gospode. Ob 3 popoldan se je pripeljal iz Ljubljane zastopnik c. kr. deželne vlade gosp. dvorni svetnik Schemerl, dalje gosp. deželni glavar in poslanec za kmečke občine kranjskega okraja Oton Detela s svojim namestnikom dr. Papežem in odbornikom gosp. Murnikom, gosp. vladni svetnik in okr. glavar ljubljanske okolice Mahkot, okrajni glavar kranjski gosp. Gstettenhofer in še več druge gospode. Smleški gosp. župnik Janez Karlin blagoslovi na to most proseč blagoslova mostu in vsem, ki bodo potovali čezenj. Po blagoslovu nagovori načelnik kranjskega cestnega odbora gosp. Jožef Kršič, ki je tudi prevzel stavbo lesenega mostu, blagorod. gosp. dvornega svetnika Schemerla, zahvaljuje deželni vladi za blagohotno podporo, omenjajoč zahvalo deželnemu zboru in vsem drugim faktorjem ter proseč, da blagovoli gosp. svetnik most odpreti in izročiti javnemu prometu. Po kratkem govoru zahvaljujoč zlasti gosp. načelnika Kršiča izjavi gosp. svetnik, da je most odprt. Visoka gospoda in drugi povabljeni gostje se podajo z mostu v bližnji gozd nad mostom, ki je pravi naravni park, ravno tako pa tudi šolska mladina iz Smlednika Trboj in Pirnič s svojimi zastavami pod vodstvom učiteljstva. Le tu je bila vsa šolska mladina pogoščena. Tudi povabljeni gospoda se je ondi prijetno zabavala do večera; vsem udeležencem ostane ta slavnost v spominu, zlasti loški in kranjski okraj bodeta znala vedno hvaležnost za novi most.

(Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice.“) V nedeljo dne 18. junija 1893 leta napravi pevski zbor

„Glasbene Matice“ popoldanski izlet s posebnim vlakom v Kamnik. Odhod vlaka iz Ljubljane ob 1. uri popoldne, iz Kamnika ob 10. uri zvečer. — Vspored: Do 5. ure sprehod po mestu in okolici. Ob 5. uri pevski sestanek v Fischerjevem salonu. (Pojo se narodne pesni). Ob 6. uri prosta zabava in ples. — Cene vozovnih listkov tja in nazaj: za III. razred à 71 kr.; za II. razred à 1 gl. 42 kr.; za I. razred 2 gl. 13. kr. Vozni listki se dobivajo samo v trgovini g. A. Zagorjana na Kongresnem trgu št. 7. — Izlet bode ob vsakem vremenu.

(Toča.) Iz Studenca pri Krškem se nam poroča, da je ondi dne 13. t. m., popoldne ob dveh, pri nekako mirnem obnebu jela padati tako gosta toča, da je bilo v malo minutah po senožetih in neobraščenih njivah tako belo, kakor bi sneg zapadel. Poljski pridelki so uničeni popolnoma, na nekaterih njivah niti jeden žitni klas ne stoji po koncu. Trta je pokončana za več let. Najhuje so zadete vasi: Studenec, Hudobrezje, Rovišči in Zavrtaec. Vasi Hudobrezje in Rovišči ste že lani veliko trpeli po toči, ker jim je bilo dvakrat vse raztolčeno. Ljudstvo je nekako obupno. Tu je treba izdatne pomoči. V Hudobrezju je strela užgala jeden kozolec, v Jelenku (raške župnije) pa na paši ubila jednega vola. Bog pomagaj!

(Pozor pred tatovi.) Po Ljubljani se klati že dlje tat, ki stika po hišah ter najraje odnaša srebrnino in zlatnino, ure itd. Prodajalec starin g. Kozjeku odnesel je predvčeraj dragocenostij za šest do sedem sto gold.

(Občinska volitev na Polici) v okraju litijskem je izvoljen za župana posestnik Jan. Skubic, za svetovalca pa posestnika Mart. Šemc in Jož. Zupančič.

(Strela, letina.) Iz Poljanske letine: Dne 10. t. m. udarila je strela v neko hišo na Zgornjem Brdu fare poljanske; ubila je eno kravo v hlevu, in hiša je zgorela, bil je tudi velik naliv. — Strela je v hlevu tri govedu ubila nekemu posestniku v Stari Oselici, hlev pa ni pogorel. V neki drugi vasi zopet je strela ubila nekega prešiča. Sadje, žito, pri nas lepo kaže, Bog nas zaruj hudih vremenskih nezd. Trave bo pa malo, in še to bodo nekateri skoro vso surovo živini pokosili, ker sena že davno nimajo več.

(Ostanki grofa Janka Draškoviča.) Iz Gorenje Radgone se nam o tem poroča dne 13. junija: Te dni je hrvatski narod izvršil veliko dolžnost hvaležnosti do enega svojih najboljših sinov. Vsled sklepa „Matice Hrvatske“ ob petdesetletnem obstanku njenem vzdignili so včeraj telesne obstanke Janka Draškoviča Trakočanskega, ustanovitelja hrvatske „Matice“, ter jih prepeljali iz Gorenje Radgone v Zagreb, da jih položijo v družbo drugih preporoditeljev hrvatskih. Janko grof Draškovič, ustanovitelj in prvi predsednik „Matice ilirske“ od leta 1842 do 1850, se je narodil v Zagrebu dne 20. oktobra 1770, kjer je izvršil tudi nižje šole; filozofijo in pravo je pa poslušal na Dunaju. Izvolivši si vojaški stan, vojskoval se je kot konjiški častnik pri Belgradu l. 1789, ter pozneje kot major zapusti vojaštvo, odide v Pariz, kjer je, kakor drugi magnati, precéj razkošno živel, a prijateljstvo s knezom Sorkočevićem in s Tekelijem je vzbudilo v njem narodno zavest; povrnivši se v Zagreb je postal eden prvih buditeljev in prvoborniteljev hrvatskega naroda. V zbornicah in knjigah je opominjal Hrvate: „Srca nikod ne dajmo tujini!“ „Plač in tožbe — orožje slabega ženskega spola — pustite, ampak s trudom in žrtvami branite svoje pravice“. Prva točka njegovega programa je bila: Narod se ima izobraževati na podlagi narodnega jezika. Leta 1838 je osnoval grof Draškovič „Citatonico ilirsko“, potem „Matico ilirsko“, brigal se je za „Narodni dom“, kazališče, muzej, knjižnico in bil sploh politični vodja hrvatskega naroda, ne da bi iz oči pustil odnošaje drugih slavjanskih plemen. Leta 1848 je bil že starec blizu 80 let, vendar je s svojim svetom pomagal mlajšim narodnjakom, kolikor je premogel. A narodova in njegova osebnostna nesreča mu je zadnja leta hudo ogrenila. Neki žid ga je goljufal za vse njegovo imetje in tako je bil prisiljen blizu štiri leta živeti v Radguni pri rodbini svoje gospodarice Schrafalnové, kjer je tudi umrl dne 14. januarja 1856. Po smrti so ga položili v rodbinsko rako na gorenje-radgonskem pokopališču, kjer je počival že 37 let. Ko je bilo vse pripravljeno in potrebno dovoljenje dobljeno, odprli so dne 12. junija popoldne ob 4. uri grob, in vse tako našli, kakor je še poprej visokočast. gosp. kanonik Josip Lehpamer bil poizvedel in zapisal. Navzoči

so bili trije odposlanci „Matice Hrvatske“, namreč gg. Josip Lehpamer, korar, Ivan Kostrenčič, tajnik, in dr. Luka Marjanovič, odbornik in vseučilišni profesor v Zagrebu, in mnogo prič, med njimi več takih, ki so bili na sprevedu pokojnega grofa Janka Draškoviča. Dobro ohranjene ostanke grofove so djali v novo krsto ter jo čez noč pustili v kostelnjaku. Drugo jutro ob 6. uri je bil spreved s pokopališča v farno cerkev sv. Petra, kjer so bile za pokojnega grofa Janka Draškoviča vigilije in slovesna črna sv. maša in potem spet spreved na gornjeradgonsko železniško postajo. Od ondod so ga odpeljali dne 14. junija zjutraj čez Spielfeld in Zidani Most v Zagreb. V Zagrebu se na Vidovo položi k večnemu počitku z veliko slovesnostjo. Ker se še starši ljudje v Radguni pokojnega grofa Draškoviča še dobro spominjajo, in ker je bil to izvanreden spreved, vdeleževalo je tudi tukaj cerkvenih obredov, ktere je izvrševal č. g. dekan ljutomerski Ivan Skuhala z asistenco domačih duhovnikov, toliko ljudstva, da se hrvatski odposlanci niso mogli dovolj zahvaliti za naše simpatije, ki jih je slovensko ljudstvo pri tej priliki iskazovalo hrvatskemu narodu. Nasproti pa smo spet Slovenci občudovali, kako Hrvatje svoje zaslužne može spoštujejo, ter jim častitali, da je njih trud imel tako dober uspeh in da se je vse tako lepo in dostojno izvršilo.

(Zdravje v Ljubljani.) Od dne 4. do 10. jun. je bilo 14 novorojencev, 4 mrtvorojenci in 22 jih je pa umrlo. Med poslednjimi je bilo 9 tujcev in 12 v zavodih. 3 so umrli za legarjem, 3 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 2 za starostno oslabeleostjo in 10 za raznimi boleznimi. Zboleli so 4 za škrlatico in 1 za ošpicami.

(Učiteljske spremembe na Kranjskem.) G. Fr. Golmajer, nadučitelj v Loškem potoku, je umirovljen, na njegovo mesto pride iz Dragatuša nadučitelj g. Jan. Bantan. V Predvor pride za nadučitelja g. Rud. Završnik, dosedaj učitelj v Olševku.

(Nagla smrt.) Lukovica, 14. junija: Danes pripetila se je tukaj velika nesreča. Neki dninar iz Vrbe kopal je v tukajšnjem takomenovanem „poštenem lomu za gramoz“ pesek za pogorelce iz Vrbe. Okolu 8. ure prinese mu njegova žena kosilo, in ko omenjeni dninar svoje kosilce pojé, gre zopet na delo. Pomaga mu pri tem nekoliko tudi žena. Ona stopi v jamo pod veliko skalo, kjer se je kopal prav lep pesek, in ga začne izmetavati, njen mož pa ga izmetava vrh jame. Naenkrat pa se prekolje velika skala, ki je bila na pol izpodkopana, in z vso težo zvali se na omenjeno ženo. Z vsklikom: „O Jezus, Marija!“ zgine pod razvalino. Več stotov težka skala padla je ravno čez prsa in jo v trenotku umorila. Vkljub velikemu trudu so še le malo pred najstjo uro mrtvo izkopali iz peska in skalovja. Zalostno bilo je gledati in poslušati moža jokajočega in vpijočega: „Ob treh že sem šel kopat jamo svoji ženi!“ Takrat namreč je šel kopat pesek iz jame, v kateri je našla smrt njegova žena. Zapustila je štiri nepreskrbljene otroke, najmlajši še le komaj 2 leti star; imela je še le 35 let. Oba, mož in žena, bila sta iz moravske župnije in še le kratek čas tukaj bivala.

(Štrajk v Kladnem.) V premogovnikih v Kladnem in kladenski okolici je blizu 8000 delavcev ustavilo delo. V tamošnjih železnih fužinah pa še delajo, ali je vendar pričakovati, da tudi začno štrajk. Štrajkovi so razbili več strojev in oken. Pogajanja mej delavci in vodstvom dosedaj niso imela uspeha. Štrajkovi skušajo s silo še sedaj delajoče delavce odgnati od dela. Bali so se že, da se delavci s silo ne polaste živil konzumnega društva, ali to se še ni zgodilo. Vojaščina in žandarmerija sta se močno pomnožili, da vzdržujeta red.

Društva.

(„Glasbena Matica“) napravi v soboto dne 17. junija t. l. ob 1/2 8 uri zvečer v redutni dvorani šolski koncert, pri katerem bodo sodelovali le gojenci glasbene šole. Vstopnina znaša 30 kr. Odbor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ptuj in okolico) priredi shod pri sv. Marjeti niže Ptuja v nedeljo dne 25. junija 1893 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Mikla. Opozarjamo vse zavedne Slovence iz Ptuja in okolice, naj se tega shoda obilno udeležijo. Program bode zanimiv; govori in petje bodo se vrstili; med drugimi bode tudi predavanje „o bitki pri Sisku“. Upamo, da bomo pridobili mnogo novih članov naši prekrstni družbi.

(Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani) priredi v nedeljo dne 25. t. m. popoldanski izlet v Laverco. Zbirališče za člane pevce v društveni sobi ob 1/2. uri. Odhod točno ob 2. uri. Podporni člani se najljubše vabijo, naj se blagovoljno udeležijo tega izleta. Gostje dobro došli. Odbor.

— (Vabilo) na XCVI. odborovo skupščino „Matice Slovenske“, katera bo v ponedeljek dne 19. junija t. l. ob 1/2. uri popoldne v društvenih prostorih na Kongresnem trgu št. 7. — Dnevni red: 1. Potrdilo zapisnika o XCV. odborovi seji in o XXVIII. rednem običnem zboru. 2. Naznani predsedništva. 3. Volitev predsednika, njegovih namestnikov, blagajnika, ključarjev in odsekov. 4. Poročilo gospodarskega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti. — V Ljubljani, dne 14. junija 1893. — Za predsednika: Prof. Fr. Levec.

— Akadem. društvo „Triglav“ v Gradcu priredi v soboto dne 17. junija svoje tretje javno redno zborovanje v gostilni „Zum wilden Mane“, Jakominigasse, s sledečim vsporedom: 1. Citanje zapisnika; 2. poročilo odborovo; 3. poročilo knjižničnih revizorjev; 4. predavanje brata Ilišča; 5. slučajnosti. — Gostje dobro došli!

Za odbor: Kunst.

(Bralno društvo pri Sv. Križu.) Vabilo k veselici, katero priredi „Bralno društvo“ v Sv. Križu pri Vipavi dne 18. junija t. l. v prostorih gosp. T. Mrevlje, veleposestnika v Sv. Križu. — Vspored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. F. S. Vilhar: „V kolo“, moški zbor. 3. Slavnostni govor. 4. H. Volarič: „Slovan na dan“, mešani zbor. 5. I. Prevec: „Venček domačih cvetic“, duet na citre. 6. Deklamacija. 7. Jos. Kocijančič: „Njega ni“, moški zbor. 8. „Pol vina, pol vode“, šaloigra. 9. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, mešani zbor. 10. Prosta zabava. — Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina k veselici 30 kr., za ude 20 kr., sedež 20 kr. Radodarni doneski se hvaležno sprejemajo, ker čisti dohodek je namenjen društvu „Sloga“ v Gorici.

(Vinogradno društvo se je ustanovilo dne 4. junija v Celju. Namen temu društvu je pomagati vedno bolj propadajočim vinogradnikom. Za predsednika so volili gosp. nadučitelja Gustava Potonika.

Telegrami.

Dunaj, 16. junija. Ogerska delegacija je izvolila odsek sedmorice in posvetovala se o vojnem budgetu. Poročevalec Pulszky naglašja, da si vojna uprava prizadeva, da polagoma razvije brambeno moč s sredstvi, katere ima na razpolago. Bolgar graja, da se nezakonito razdeljuje kontingent vojaških novincev, neprimerno izobražuje rezervne častnike in odlašajo reforme vojaškega pravosodja.

Berolin, 15. junija. Dosedanji volilni izid: Definitivno so voljeni: V Münstru, Ahenu in Trijeru katoliki; v Berlinu dva socijalna demokrata, v Monakovem eden in v Hamburgu trije socijalni demokratje. V Berlinu so štiri, v Monakovem, Draždanah, Mannheimu, Kraljevcu, Würzburgu in Lipsiji pa po jedna ožja volitev mej socijalnimi demokrati in drugimi strankami.

Berolin, 16. julija. Ob 10. uri je znano 135 izidov volitev. Izvoljenih je 16 socijalistov, 11 katolikov, 8 konservativcev, 2 narodna liberalca, 1 svobodomiselnega združenja in 1 svobodomiselnega ljudske stranke, 1 protisemiti in 1 nemški Alzačan. 93 je ožjih volitev.

Berolin, 16. junija. Opoldne je znan izid 174 volitev. Voljenih je 7 konservativcev, 7 narodnih liberalcev, 2 nemške državne stranke, 1 svobodomiselnega združenja, 23 katolikov, 6 svobodomiselnega ljud-

ske stranke, 16 socijalistov, 1 protisemiti, 1 Poljak, 3 Alzačani, 1 Danec. 106 ožjih volitev.

Berolin, 16. junija. Vse jutranji listi konstatujejo, da je jako naraslo število glasov socijalnih demokratov, posebno na Bavarskem in Saksonskem. V Alzaciji in Lotaringiji so francosko stranko močno nazaj potisnili vladi prijazni kandidatje in socijalni demokratje. Še sedaj se lahko sodi, da se večina za vojaško predlogo več ne dobi. Richter pride v svojem dolgoletnem volilnem okraju Hagen v ožjo volitev s socijalnim demokratom. Poslednji so pridobili jeden sedež v Vratislavi. Državni minister Hobrecht je propal proti socijalnemu demokratu. Krupp je v Essenu dobil 37 glasov več, nego kandidat katoliškega centra, pride torej ž njim v ožjo volitev.

Pariz, 15. junija. Kasacijsko sodišče je razveljavilo sodbo apelacijskega sodišča, s katero so bili obsojeni radi goljufije Karol Lesseps, Fontane in Eiffel.

Pariz, 16. junija. Carnot boleha za vnetjem v črevih, kakor poroča „Gaulois“. „Lanterne“ pa vé povedati, da je zdravje Carnotovo jako slabo. V njegovi okolici so že v skrbéh.

Umrli so:

14. junija. Ivana Papež, paznikova žena, 35 let, Poljanski nasip 51. jetika.

V bolnišnici:

13. junija. Uršula Rupnik, gostija, 60 let, marasmus senilis.

Tuji.

14. junija.

Pri **Maliču**: Braun; Paulček, inženir; Glas, Beck, Krasny, Baller, Bolter, trgovci; Böhm in Böheim z Dunaja. — Lorenzutti; Roje, mizarski mojster; Cora, poštni nadkomisar; Dinkelspiel, trgovec, in Benzinger, potovalec, iz Trsta. — Seller, inženir; Pfeffel, zasebnik, in Tschoffer iz Grada. — Klein, trgovec, iz Temešvara. — Blaumussa iz Siska. — Gerstman, trgovec, iz Lipsije. — Weiler, trgovec, iz Brna. — Cuchwalder, trgovec, iz Celovca. — Kuwody, potovalec, iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Vitez Schneid, poročnik; Bartl, Braun in Thomas, trgovci, z Dunaja. — Seele, trgovec z lesom, od sv. Martina. — Bett; Massaratti, trgovec, in Trsta. — dr. Štopka, notar; dr. Scheberne; dr. vitez Purkyně, zdravnik, s Češkega. — Cosulich s sinom iz Opatije. — Mally, tovarnar, iz Tržiča. — Ferjančič, kapelan, iz Trnovca. — Böhm, trgovec, iz Krnova. — Bitzthofer, trgovec, iz Hamburga. — Weber, trgovec, iz Linea. — Koy, trgovec, s soprogo, iz Travnika. — Werthheimer, trgovec, iz Budimpešte. — Vlach, tajnik, iz Prage.

Pri **avstrijskem caru**: Useničnik, nadlovec, iz Celovca. — Lunder, nadučitelj, z Rake.

Pri **Južnem kolodvoru**: Proseh s sestro, in Lusca iz Grada. — Scartegini, potovalec, iz Bregence. — Schwarz iz Kroke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	734.3	13.0	brevz.	megla	3.30
15. 2. u. pop.	733.2	23.2	zm. jsvzh.	del. oblak.	dež
9. u. zveč.	733.1	14.6	zm. szap.	dež	

Srednja temperatura 16.9°, za 1.5° pod normalom.

Služba cerkovnika in organista

oddá se takoj v Kresnicah.

Več pové prosileu farno predstojništvu. 307 3—1

Dunajska borza.

Dne 16. junija.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	15
Zlata renta 4%, davka prosta	117	35
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	45
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	992	—
Kreditne akcije, 160 gld.	339	40
London, 10 funtov strl.	132	95
Napoleonador (20 fr.)	9	79
Cesarski cekini	5	84
Nemških mark 100	60	25

Dne 15. junija.		
Ogerska zlata renta 4%	116	gld. 10 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	90
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194	50
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	80
Zastavna pisma	100	—
Kreditne srečke, 100 gld.	196	75
St. Genois srečke, 40 gld.	67	—

Zahvala.
Odbor akad. društva „Triglav-a“ v Gradcu zahvaljuje se tem potom najtopleje slav. občinskemu zastopu žalskega trga za njegov trud in požrtvovalnost pri našem izletu; posebno si šteje odbor v prijetno dolžnost, izreči svojo zahvalo gg. Hausenbiehler-ju, Jos. Sireu, Fr. Robleku, Ed. Kukeu, J. Kaču, V. Vabiču, gospodičinam Mimi Žuža, Sidoriji in Aneti Kukec, kakor tudi grškemu kapelanu g. Skuherskemu.
Gradec, dne 15. junija 1893.
Za odbor akad. društva Triglava“:
A. Perné, t.š. predsednik. **Kunst,** t.č. tajnik.

V naši zalogi izšla je ravnočkar:
Kranjska slavnostna koračnica.
Povodom **tristoletnice zmage pri Sisku**
za vojaški orkester in klavir
zložil in domačemu c. in kr. pešpolku fem. baron Kuhn št. 17 poklonil
Anton Förster.
Op. 53.
Cena za klavir 60 kr. — Pri dopošiljavi zneska pošlje se franko.
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigarna v Ljubljani. 308 6—1

Mnogo tovarnarjev je,
kateri rabijo **karbolinej** za varstveno sredstvo proti vsakovrstnim mrčesom, gnilobi in trohnobi lesa, hišni in zidni gnilobi; mokrim stenam itd. Toda **Barthelov originalni karbolinej** edin združuje v sebi vsa svojstva, katera stavimo do takega varstvenega sredstva. Hkrati daje orehovo-rujavi plesk lesnim predmetom, katerim prisvaja 3- do 4letno daljno trajnost. — Prospekt zastoni.
Vsak poskus jamči trajno naročevanje. 5 kilo poštni zaboji l gld. 30 kr., 100 kilo 16 gld. od Dunaja (Plizna, Pasave).
Glavno zalogo ima tvrdka BRATA EBERL v Ljubljani.
Mali troški, velik vpeh in dobiček.
Ustanovljena leta 1781. 48 10-9
Mihael Barthel & Co.
Dunaj, X., Keplergasse 20.
Občuje se slovensko pismo in ustno.

Izborno svojo zalogo raznovrstnih vóz

kritih in prostih
lično in trpežno izdelanih priporočajo prečast. duhovščini in sl. občinstvu
Fr. Šiške dediči
Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.
Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 228 6—3

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjša dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.